

Поети, письменниця та барди подарували Острогу гарне свято

Іван ГЛУШМАН

Минулого тижня в нашому місті, а точніше в Острозькій центральній бібліотеці (ОЦБ), діли, так би мовити, побував літературний десант. Спочатку, в неділю, 11 вересня, відбувся зустріч відомих поетів Рівненщини та Херсонщини з творчою інтелігенцією Острожчини. Відкрила захід завідувачка відділу обслуговування ОЦБ Валентина Лещук (на верхній картинці ліворуч). Вона привітала гостей у дружньому Острозі та відреконструвала їх.

Начальниця відділу культури та туризму виконавчого комітету Острозької міської ради Ольга Лозюк зазначила, що в цей складний час ми шукаємо розраду в різном. Для пані Ольги це, зокрема, мотивувальне відео психологині Наталії Колоденко, яка рекомендувала, якщо щось не так складається в житті, займатися тим, у чому людина себе любить. Займатися чимось добрим, теплим, світлим, творчим і красивим. «Вітаючи наших гостей, я хочу подякувати за те, що ви несете креатив, творчість, даруєте її людям, за те, що ви надихаєте, учите навіть у найскладніші часи бачити хороше, неземне, вічне й те, що даєє сил, мотивує і змушує рухатися вперед... Завдяки таким людям, як сьогодні, ми бачимо світло, ми віримо в перемогу, ми рухаємося вперед і ми усі, я точно знаю, досягнемо неможливого. Я вам дякую і бажаю всім гарного проведеного часу», — наголосила Ольга Федорівна.

Поет, автор багатьох чудових пі-

сень, художник, музикант Анатолій Кичинський родом із Херсонщини. Через окупацію малой батьківщини він із дружиною тепер живе в нашій області в дворічному браті. Під час свого виступу гість: говорив, що в Острозі вже не вперше, раніше бував у Острозькій академії, мандрував вулицями нашого міста; розповідав, що, виїжджаючи з Херсонщини в травні цього року, сподівався швидко повернутися додому, але окупация затримувала; говорив про поезію, мислення метафорам, своє захоплення малюванням і власні картини; пригадував багато різних творчих зустрічей, зокрема в бібліотеках Рівненщини, й за кордоном (у Болгарії).

Українська поетеса, перекладачка, бардеса, голова Асоціації дівчат авторської пісні та співачка поетеси Рівненського обласного відділення Національної всеукраїнської музичної спілки, засновниця та керівниця ГО «Український клуб авторської пісні та співачок поетеси», а за професією — прокурорка з Рівного Валентина Лютіна багато співала, акомпануючи собі на гітарі, та читала свої твори. Поетеси звучали різні, хоча переважали, на мою думку, ліричні та філософські. У перерву між ними, відповідно до запитання присутніх, гостя говорила про свою творчість і поезію, про подолання стереотипів, про вміння розділити свій час.

Рівненська дитяча письменниця, художниця, викладачка, дефектологиня, психологиня Тамара Бацюмляй більше розповідала про свою «Абетку», читала з неї віршички-ско-

ромовки, згадувала, як добирала до своїх творів тваринко-дівочих осіб і навіть про одні із цікавих випадків із свого життя, коли її книга дала добрий і плідний результат. Гостя також говорила, як вона прийшла в образотворче мистецтво, якою була перша її картина і чому вона з'явилася.

Наш місцевий поет, бард і футбольист, друг киньгобріни-господаря, педагог Юрій Матвійчук дуже коротко розповів про себе. Він також читав вірші, виконував під супровід гітари свої пісні.

Традиційно гості киньгобріни читали власні твори, співали, презентували свої картини, відповідали на запитання (стосувалися творчості, вражень про наш край), пісніше, після завершення заходу, продавали й дарували книги з автографами, спілкувалися з присутніми у вільному, так би мовити, неформальному каб. Загалом подія відбулася в творчій та дружній обстановці. Присутні впродовж майже двох годин перебігу події інколи жартували, що створювало теплу, можна сказати, заштану, дуже емоційно насичену творчу атмосферу.

Під час зустрічі виступав, дякую за чудове подію подію, голова Острозького літературного об'єднання імені Івана Массєського, журналіст, автор щомісячної сторінки «Калинові крила» в нашій газеті Олесь Ундір. Він читав вірші та наголосив, що гості того недільного дня подарували Острогу гарне літературно-мистецьке свято. Наприкінці свого виступу Олександр

Олексійович подарував гостям свої нові книги.

Підбіла підсумки зустрічі, дякувала гостям за захід, закликала митців і далі творити, бо «Слово — то є зброя», в. о. директора ОЦБ Ірина Федорчук. Вона також вручила гостям солодкі подарунки та запросила всіх до чаювання і спілкування у вільному неформальному каб. Але перед тим Валентина Лютіна ще виконала пісню «Гверла».

У середу, 13 вересня, в ОЦБ відбулася друга, дуже схожа за формою, але дещо відмінна за змістом, зустріч. Цього разу до Острога завітали уродженка Дніпропетровщини, до війни жителя далекого Криму, а після його окупації — нині нещадно обстрілюваного кавказцями — Харкова, українська письменниця, авторка «Оскар», який отримав відзнаку «Найкращий роман на воєну тематику 2021» Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова» (до речі, перша жінка, яка перемогла в цій номінації), волонтерка, на мій погляд, дуже цікава людина Людмила Охрименко (на верхній картинці праворуч). Модераторкою події знову була Валентина Лещук.

Після представлення письменниці розповідала, що в Острозі вже була за екскурсією. Десь 7–8 років тому в нашому місті письменниця зацікавила долю Галицької Острозької. У своєму мемуарному романі про війну «Пригоди князів в окопі на окупованій території» Людмила Леонідівна певним чином поділила загану острожанку з жителями Донбасу. Одна з них була, так би мовити, за Україну, друга — за кавказця, третя — «а какає рязица». У тих жінках уважний читач побачить три частини нашого суспільства, яким воно було до широкомасштабного вторгнення північно-східного ворога. На одну з героїнь доля нашої землячки вплинула так, що вона змінилася. Авторка знала, що, мабуть, описаного нею випадку в реальному житті й не було, але художня література — це більше про те, що могло би бути.

Примітно було слухати розповідь гості Острога про її ставлення до української мови та її вивчення, про роботу в кацапському Харкові. Обіймаючи високу посаду в структурі державної служби 2019–2021 років, жінка з перших днів роботи примусила підлеглих розмовляти

на роботі винятково українською, увела поняття «пан-і «пані». Спершу був шок, невеликий скандал, потім назвали «бандерівкою», одна дівчина навіть звільнилася, але потім все стало на свої місця. Подіумові менті: от як би такі принишли люди, патріоти України, були у владі поведіли, то, в переконаннях, і окупанти Криму не було б, а війни — й не горіла. На жаль, наведана висока й інші посади обіймали переважно ті, яким «какає рязица», і, як показав час, навіть відверті вороги.

Під час заходу (тривав майже півтори години) гостя також багато розповідала про своє життя, творчість, видання книг, волонтерську діяльність, героїні і прототипи у своїх творах, загаданій уже «Оскар», висловлювала впевненість у нашій перемозі, говорила про війну та кацапську окупацію українських земель, ділилася враженнями і спогадами про коліє і тепер побачене, почуте, пережиті, осмислене. Скажу відверто — мені було дуже цікаво слухати розповідь Людмили Охрименко. Щоправда, її монолог я почує у звукозаписі, коли готував до друку цю статтю.

Після виступу гості, відповідно до запитання присутніх — дуже емоційно дякувала, говорила про зустрічі та гостю Ольгу Лозюк, а підбіла підсумки події Валентина Лещук. Працівниця ОЦБ Наталія Ламаха подарувала передану Олесем Ундіром книгу «Третє цвітіння» з автографом автора. Також був солодкий подарунок для гості, книги з автографами, чаювання та дружнє спілкування, так би мовити, поза офіційною частиною. Я повнісно згідний з Олесем Ундіром, що зустрічі, які відбулися в ОЦБ, особливо людям, які кохаються в художньому слові, цінують пережитий досвід старших, митці подарували справжнє літературно-мистецьке свято.

